

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

P8_TA(2018)0056

EU:n perusoikeustilanne vuonna 2016

Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. maaliskuuta 2018 EU:n perusoikeustilanteesta vuonna 2016 (2017/2125(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT),
- ottaa huomioon perusoikeustilanteeseen Euroopan unionissa aikaisemmissa mietinnöissä tehdyt viittaukset,
- ottaa huomioon omat aiemmat päätöslauselmansa sekä muiden unionin ja kansainvälisten toimielinten ja virastojen aikaisemmat päätöslauselmat,
- ottaa huomioon kansallisten, eurooppalaisten ja kansainvälisten kansalaisjärjestöjen raportit,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeusviraston, Euroopan neuvoston ja Venetsian komission työn,
- ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännön,
- ottaa huomioon kansalaisvapauksien ja oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan, perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan, naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan, työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan sekä vetoomusvaliokunnan työn,
- ottaa huomioon rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta 29. kesäkuuta 2000 annetun direktiivin 2000/43/EY, yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27. marraskuuta 2000 annetun direktiivin 2000/78/EY sekä kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden vastaanottoa jäsenvaltioissa koskevista vaatimuksista 26. kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/33/EU,
- ottaa huomioon Afrikan ja Euroopan johtajien 1. joulukuuta 2017 Abidjanissa Afrikan unionin ja Euroopan unionin huippukokouksen päätteeksi antaman yhteisen julkilausuman, joka koskee Libyan muuttoliiketilannetta,

- ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön (A8-0025/2018),
- A. toteaa, että Euroopan yhdentymisen perustana on ihmisoikeuksien, perusvapauksien, demokratian ja oikeusvaltioperiaatteen sekä unionin perussopimuksissa, EU:n perusoikeuskirjassa ja kansainvälisissä ihmisoikeusvälineissä vahvistettujen arvojen ja periaatteiden kunnioittaminen ja edistäminen;
- B. ottaa huomioon, että SEU 2 artiklan mukaisesti Euroopan unionin perustana olevat arvot ovat ihmisarvon kunnioittaminen, vapaus, kansanvalta, tasa-arvo, oikeusvaltio ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen, vähemmistöihin kuuluvien henkilöiden oikeudet mukaan luettuna, ja että nämä ovat jäsenvaltioille yhteisiä arvoja, joita unionin samoin kuin yksittäisten jäsenvaltioiden on kunnioitettava ja edistettävä aktiivisesti ja johdonmukaisesti kaikissa toimintapolitiikoissaan sekä unionin sisällä että sen ulkopuolella; toteaa, että komission on SEU 17 artiklan nojalla varmistettava perussopimusten soveltaminen;
- C. toteaa, että perusoikeuksien suojeleminen edellyttää oikeusvaltioperiaatteen kunnioittamista ja että jäsenvaltiot ovat viime kädessä vastuussa kaikkien ihmisten ihmisoikeuksien turvaamisesta toteuttamalla ja panemalla täytäntöön kansainvälisiä ihmisoikeussopimuksia ja yleissopimuksia; toteaa, että oikeusvaltioperiaatetta ja ihmisoikeuksia on lujitettava jatkuvasti; toteaa, että kaikenlainen näiden periaatteiden heikentäminen vahingoittaa paitsi kyseistä jäsenvaltiota myös koko unionia;
- D. toteaa, että SEU 6 artiklan 2 kohta velvoittaa unionin liittymään perusoikeuksien ja perusvapauksien suojaamisesta tehtyyn eurooppalaiseen yleissopimukseen;
- E. katsoo, että erityisesti olisi otettava huomioon haavoittuvimmassa asemassa olevien ryhmien ihmisoikeuksien suojeleminen;
- F. katsoo, että tiettyjen jäsenvaltioiden hallinnossa havaitut poikkeavat tavat kertovat valikoivasta lähestymistavasta unionin jäsenyyden etuihin ja siitä koituviin velvollisuuksiin ja että näiden valtioiden kieltäytyminen kunnioittamasta kaikilta osin unionin oikeutta, vallanjakoa, oikeuslaitoksen riippumattomuutta ja valtion toiminnan ennustettavuutta heikentää Euroopan unionin uskottavuutta oikeusalueena;
- G. toteaa, että Eurooppaan saapui edelleen muuttajia ja turvapaikanhakijoita vuonna 2016¹; ottaa huomioon, että hyvin monet muuttajat valitsevat erittäin vaarallisia reittejä ja ovat ihmiskauppioiden ja rikollisten armoilla ja alttiita väkivallalle, väärinkäytöksille ja hyväksikäytölle; ottaa huomioon, että YK:n pakolaisjärjestön (UNHCR) lukujen mukaan Välimeren kautta Eurooppaan saapuvista muuttajista 27 prosenttia on lapsia; toteaa, että Unicefin ja Kansainvälisen siirtolaisuusjärjestön (IOM) raporttien mukaan keskisen Välimeren reitillä haastatelluista nuorista noin neljännes ei ole koskaan käynyt koulua;
- H. toteaa, että rasistiset ja muukalaisvihamieliset reaktiot pakolaisia, turvapaikanhakijoita ja maahanmuuttajia kohtaan yleistyivät vuonna 2016 ja että erityisen haavoittuvassa

¹ http://migration.iom.int/docs/2016_Flows_to_Europe_Overview.pdf

asemassa olevat väestönosat kokevat edelleen enemmän syrjintää ja väkivaltaa ja traumatisoituvat uudelleen turvapaikkaprosessin aikana;

- I. ottaa huomioon, että tiettyihin jäsenvaltioihin useiden vuosien ajan kohdistunut voimakas muuttopaine edellyttää unionilta todellista yhteisvastuullisuutta, jotta eniten tarvitsevia ja haavoittuvimpia varten voidaan ottaa käyttöön asianmukaiset vastaanottojärjestelmät; ottaa huomioon, että monet muuttajat ovat salakuljettajien ja rikollisten armoilla ja alttiita oikeuksiensa loukkaamiselle, myös väkivallalle, väärinkäytöksille ja hyväksikäytölle;
- J. toteaa, että naisilla ja lapsilla on suurempi riski joutua ihmiskauppioiden harjoittaman ihmiskaupan, hyväksikäytön ja seksuaalisen hyväksikäytön uhriksi, joten on kehitettävä ja vahvistettava lastensuojelujärjestelmiä lapsiin kohdistuvan väkivallan, väärinkäytösten, laiminlyönnin ja hyväksikäytön ehkäisemiseksi ja niihin vastaamiseksi Valtion toimintasuunnitelman sitoumusten mukaisesti;
- K. ottaa huomioon, että jatkuva terrori-iskujen aalto unionin maaperällä on aiheuttanut yleistä epäluottamusta islaminuskoisia unionin kansalaisia ja muuttajia kohtaan ja että tietyt poliittiset puolueet ovat hyödyntäneet tätä epäluottamusta ja omaksuneet kulttuurillisen eristäytymisen ja erilaisuuden vihaamisen retoriikan;
- L. katsoo, että järjestelmällinen turvautuminen poikkeustilanteeseen ja poikkeuksellisiin oikeudellisiin ja hallinnollisiin toimenpiteisiin sekä rajatarkastuksiin on varsin tehontonta niiden terroristien suhteen, jotka ovat usein oleskelleet pitkään unionin jäsenvaltioissa ja jotka ovat jopa unionin jäsenvaltioiden kansalaisia;
- M. ottaa huomioon, että turvapaikanhakijoiden ja muuttajien saapumisen myötä monet jäsenvaltiot ovat käynnistäneet poliittisia toimenpiteitä, muun muassa Schengen-alueen sisäisiä rajatarkastuksia, joista näyttää yhä useammin tulevan pikemminkin pysyviä kuin väliaikaisia;
- N. toteaa, että vihapuheella tarkoitetaan kaikkia ilmaisuja, joilla verkossa ja sen ulkopuolella levitetään, kannatetaan, edistetään tai perustellaan rotuvihaa, muukalaisvihaa tai ennakkoluuloja, jotka perustuvat henkilön sukupuoleen, rotuun, ihonväriin, etniseen tai sosiaaliseen alkuperään, geneettisiin piirteisiin, kieleen, uskontoon tai vakaumukseen, poliittisiin tai muihin mielipiteisiin, kansalliseen vähemmistöön kuulumiseen, varallisuuteen, syntyperään, vammaisuuteen, ikään tai seksuaaliseen suuntautumiseen, taikka muita suvaitsemattomuuteen perustuvia vihan ilmenemismuotoja, mukaan lukien poliittisten puolueiden ja johtajien edistämät rasistiset ja muukalaisvihamieliset ajatukset, politiikat, puheet ja käytänteet sekä valeutisten levittäminen; toteaa, että uudenlaisten tiedotusvälineiden kehittyminen tekee vihapuheen levittämisestä verkossa entistä helpompaa; katsoo, että Euroopan neuvoston mukaan verkossa esiintyvien vihapuheiden vuoksi tarvitaan lisää asian analysointia ja toimia, jotta voidaan lisätä sääntelyä ja löytää uusia keinoja vihapuheiden torjumiseksi;
- O. katsoo, että on olemassa riski, että rotuun tai sukupuoleen perustuvan väkivallan ja vihan ja muukalaisvihan yleistymistä aletaan pitää jäsenvaltioissa tavanomaisena, olivatpa kyseessä vihan perustuvat teot, valeutiset, sosiaalisessa mediassa ja internetin muilla alustoilla levitetyt nimettömät viestit, mielenosoitukset tai poliittinen propaganda;

- P. katsoo, että nykyaikaiset yhteiskunnat eivät voi toimia ja kehittyä ilman vapaata, riippumatonta, ammattimaista ja vastuullista joukkotiedotusjärjestelmää, joka perustuu tosiasioiden tarkistamisen, erilaisten tietoon perustuvien mielipiteiden huomioimisen ja uutislähteiden luottamuksellisuuden suojelun sekä toimittajien turvallisuuden ja sananvapauden suojelun mutta myös vale uutisia rajoittavien toimenpiteiden kaltaisiin periaatteisiin; toteaa, että julkisilla tiedotusvälineillä on keskeinen asema tiedotusvälineiden riippumattomuuden takaamisessa;
- Q. ottaa huomioon, että kaikkien kansainvälisiltä ja eurooppalaisilta virastoilta ja järjestöiltä sekä kansalaisyhteiskunnalta, mukaan lukien kansalaisjärjestöt, viime aikoina saatujen tietojen perusteella on todettava, että monella alalla on tapahtunut edistystä; toteaa kuitenkin, että eräissä jäsenvaltioissa loukataan edelleen perusoikeuksia, mikä ilmenee muun muassa vähemmistöjen syrjimisestä, korruption, vihapuheen suvaitsemisesta sekä heijastuu muuttajien säilöönnoton olosuhteissa ja elinoloissa;
- R. toteaa, että maaliskuussa 2014 julkaistussa EU:n perusoikeusviraston raportissa ”EU:n laajuinen tutkimus naisiin kohdistuvasta väkivallasta” todetaan, että kolmannes kaikista Euroopassa asuvista naisista on kokenut aikuisena vähintään kerran fyysistä tai seksuaalista väkivaltaa ja että 20 prosenttia naisista on kokenut verkkohäirintää; toteaa, että naisiin kohdistuva väkivalta ja sukupuoleen perustuva fyysinen ja psyykinen väkivalta ovat yleisiä EU:ssa ja niitä on pidettävä äärimmäisenä syrjinnän muotona, joka vaikuttaa naisiin yhteiskunnan kaikilla tasoilla; katsoo, että tarvitaan lisätoimenpiteitä, jotta voidaan kannustaa väkivallan uhreiksi joutuneita naisia ilmoittamaan kokemastaan ja hakemaan apua;
- S. toteaa, että vähemmistöön kuuluvien henkilöiden oikeuksien kunnioittaminen ja oikeus yhdenvertaiseen kohteluun on yksi EU:n perusperiaatteista; ottaa huomioon, että noin 8 prosenttia unionin kansalaisista kuuluu johonkin kansalliseen vähemmistöön ja noin 10 prosenttia puhuu alueellista kieltä tai vähemmistökieltä; toteaa, että rikkomusmenettelyjä lukuun ottamatta EU:lla on nykyisin vain tehokkuudeltaan rajallisia välineitä, jotta se voisi puuttua vähemmistöihin kohdistetun syrjinnän, rasmin ja muukalaisvastaisuuden järjestelmälliseen ja institutionaaliseen ilmenemiseen; toteaa, että jäsenvaltioiden kesken on eroja tällaisten vähemmistöjen tunnustamisessa ja niiden oikeuksien kunnioittamisessa; katsoo, että komissiolle esitetyistä lukuisista kehotuksista huolimatta vähemmistöjen tehokkaan suojelun varmistamiseksi on toteutettu vain rajallisia toimia;
- T. toteaa, että digitaalinen media tarjoaa lapsille huikeita mahdollisuuksia; toteaa, että samalla lapsiin kohdistuu uusia riskejä; toteaa, että lapsia olisi valistettava heidän oikeuksistaan digitaalisessa maailmassa, jotta se olisi heille turvallisempi; katsoo, että lasten tukipuhelimet ovat välttämättömiä välineitä tapauksissa, joissa lapsen oikeuksia on loukattu; katsoo, että digitaalisen lukutaidon kehittämistä, media- ja informaatiolukutaito mukaan lukien, olisi edistettävä osana perusopetuksen opetussuunnitelmaa ja jo ensimmäisistä kouluvuosista alkaen; katsoo, että perusoikeuksia olisi edistettävä ja suojeltava verkossa samaan tapaan ja samassa laajuudessa kuin verkon ulkopuolella;
- U. toteaa, että sähköisen hallinnon palvelujen saatavuus parani EU:ssa vuonna 2016; toteaa, että Euroopan oikeusportaali tarjoaa kansalaisille ja oikeusalan ammattilaisille mahdollisuuden saada tietoa unionin ja kansallisen tason oikeudellisista menettelyistä ja oikeuslaitoksen toiminnasta;

Oikeusvaltioperiaate

1. katsoo, ettei kansallisella suvereniteetilla eikä toissijaisuusperiaatteella voida perustella tai oikeuttaa sitä, että jokin jäsenvaltio kieltäytyy järjestelmällisesti noudattamasta EU:n perusarvoja, jotka ovat olleet unionin perussopimusten johdanto-osan artiklojen johtoajatuksena, sillä kaikki jäsenvaltiot ovat allekirjoittaneet nämä artiklat vapaaehtoisesti ja sitoutuneet noudattamaan niitä;
2. toteaa, että EU:hun liittyessään valtiot täyttävät Kööpenhaminan kriteerit ja tämän ehdon täyttymistä on valvottava jatkuvasti ja siitä on käytävä jatkuvasti vuoropuhelua parlamentissa, komissiossa ja neuvostossa ja niiden kesken;
3. muistuttaa, että SEU 17 artiklan 1 kohdassa komissiolle annetaan perussopimusten soveltamisen valvojan tehtävä, jonka mukaisesti sillä on oikeutus ja toimivalta varmistaa, että kaikki jäsenvaltiot noudattavat oikeusvaltioperiaatetta ja muita SEU 2 artiklassa tarkoitettuja arvoja; katsoo näin ollen, että toimenpiteet, joita komissio toteuttaa tehtävänsä täyttämiseksi ja sen varmistamiseksi, että ennen jäsenvaltion liittymistä unioniin voimassa olleet ehdot täyttyvät edelleen, eivät loukkaa jäsenvaltioiden itsemääräämisoikeutta; muistuttaa, että myös neuvostolla on velvollisuus panostaa oikeusvaltiota ja hallintotapaa koskeviin kysymyksiin; pitää myönteisenä ajatusta käydä yleisten asioiden neuvostossa säännöllisesti vuoropuhelua oikeusvaltioperiaatteesta, ja kehottaa neuvostoa etenemään asiassa siten, että jokaista jäsenvaltiota arvioidaan säännöllisesti;
4. panee merkille toimet, joihin komissio on ryhtynyt saadakseen tietyt jäsenvaltiot noudattamaan täysimääräisesti oikeusvaltioperiaatetta, mutta myös tähän mennessä käytettyjen välineiden tehottomuuden; katsoo, että on kokeiltava kaikkia vuoropuhelun kanavia, mutta ellei konkreettisia tuloksia saavuteta, ei vuoropuhelua pitäisi pitkittää määrättömästi, painottaa, että SEU 7 artiklaan turvautumista ei olisi enää pidettävä pelkkänä teoreettisena hypoteesina vaan sitä olisi sovellettava, kun kaikki muut keinot on käytetty; muistuttaa tässä yhteydessä, ettei 7 artiklan aktivoiminen tarkoita automaattisesti seuraamusten määräämistä kyseiselle jäsenvaltiolle;
5. korostaa, että unioni tarvitsee yhteisen lähestymistavan demokraattisen valtion hallitsemiseen ja perusarvojen soveltamiseen; toteaa, että tällaista yhteistä lähestymistapaa ei ole vielä olemassa ja että siitä on päätettävä ja sitä on kehitettävä demokraattisesti yhdistämällä eurooppalaista hallintotapaa koskevia kokemuksia; katsoo, että yhteisiin hallintoperiaatteisiin on sisällyttävä yhteinen käsitys enemmistön roolista demokratiassa, jotta vältetään kaikenlaiset väärinkäytökset, jotka voisivat johtaa enemmistön tyranniaan;
6. muistuttaa, että oikeusvaltion ja perusoikeuksien välillä on myötäsyntyinen yhteys; panee merkille EU:n kansalaisten vahvan aktiivisen osallistumisen, jolla he osoittavat olevansa vahvasti sitoutuneita perusoikeuksiin ja eurooppalaisiin arvoihin; muistuttaa tässä yhteydessä, että on lisättävä kaikkien eurooppalaisten tietoisuutta EU:n yhteisistä arvoista ja perusoikeuskirjasta;
7. katsoo, että SEU 2 artiklassa tarkoitettujen arvojen tulkintaerot ja noudattamatta jättäminen heikentävät Euroopan yhdentymishankkeen yhteenkuuluvuutta, kaikkien eurooppalaisten oikeuksia ja tarvittavaa jäsenvaltioiden keskinäistä luottamusta;

8. palauttaa mieliin 25. lokakuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin päätöslauselman¹, jossa parlamentti ilmoitti suhtautuvansa myönteisesti demokratiaa, oikeusvaltiota ja perusoikeuksia koskevan EU:n järjestelmän perustamiseen; katsoo, että kyseinen järjestelmä olisi keskeinen vielä puuttuvan eurooppalaisen hallintoperiaatteen kehittämisen kannalta; kehottaa komissiota antamaan ehdotuksen tällaisen järjestelmän käyttöön ottamisesta toissijaisuus- ja oikeasuhteisuusperiaatteiden mukaisesti;
9. painottaa, että laajempi oikeusvaltioperiaatteen seurantakehys johtaisi nykyisten välineiden parempaan johdonmukaisuuteen, lisäksi tehokkuutta ja saisi aikaan vuotuisia kustannussäästöjä; painottaa, että seurantaprosessin aikana on tärkeää käyttää erilaisia ja riippumattomia lähteitä; muistuttaa, että on tärkeä ehkäistä perusoikeuksien loukkaamista sen sijaan, että toimitaan vasta, kun tällaiset loukkaukset ovat jo tapahtuneet;
10. tuomitsee voimakkaasti lisääntyvät kokoontumisvapauden rajoitukset, jotka ovat toisinaan johtaneet viranomaisten väkivaltaan mielenosoittajia vastaan; korostaa jälleen perusvapauksien ratkaisevaa asemaa demokraattisten yhteiskuntien toiminnassa ja kehottaa komissiota ottamaan aktiivisen roolin näiden oikeuksien edistämässä kansainvälisten ihmisoikeusstandardien mukaisesti;
11. muistuttaa, että oikeus oikeussuojan saatavuuteen on välttämätön kaikkien perusoikeuksien, demokratian ja oikeusvaltioperiaatteen takaamiselle;
12. korostaa, että sen 25. lokakuuta 2016 antamassa päätöslauselmassa kehoitetaan komissiota kehittämään ja toteuttamaan yhdessä kansalaisyhteiskunnan kanssa tiedotuskampanjan, jotta unionin kansalaiset ja asukkaat voivat käyttää täysimääräisesti perussopimuksista ja perusoikeuskirjasta johtuvia oikeuksiaan (esimerkiksi sananvapaus, kokoontumisvapaus ja äänioikeus) ja jotta voidaan antaa tietoa kansalaisten oikeudesta oikeudelliseen muutoksenhakuun ja oikeuskäsittelymahdollisuuksista tapauksissa, joissa kansalliset hallitukset tai unionin toimielimet loukkaavat demokratiaa, oikeusvaltiota tai perusoikeuksia;
13. pyytää komissiota perussopimusten soveltamisen valvojana tuottamaan yhteistyössä Euroopan unionin perusoikeusviraston kanssa ajan tasalla olevia tietokantoja perusoikeuksien tilasta yksittäisissä jäsenvaltioissa;
14. muistuttaa, että korruptio vaarantaa oikeusvaltioperiaatteen, demokratian, ihmisoikeudet ja kaikkien kansalaisten samanarvoisen kohtelun; muistuttaa, että korruptio on uhka hyvälle hallinnolle sekä oikeudenmukaiselle ja yhteiskunnallisesti tasa-arvoiselle oikeusjärjestelmälle ja se hidastaa talouden kehittymistä; kehottaa jäsenvaltioita ja EU:n toimielimiä vauhdittamaan korruption torjuntaa valvomalla säännöllisesti, miten julkisia – sekä unionin että jäsenvaltioiden – varoja käytetään;
15. korostaa todistajien ja tietolähteiden keskeistä roolia pyrittäessä varmistamaan, että rikollisjärjestöjen toiminnasta tai vakavista oikeusvaltioperiaatteen loukkauksista nostetaan syytteet ja rangaistaan;
16. kehottaa jäsenvaltioita edistämään Euroopan syyttäjänviraston (EPPO) nopeaa perustamista;

¹ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0409.

Muuttoliike ja kotouttaminen

17. muistuttaa, että väkivaltaiset konfliktit, vaino, eriarvoisuus, terrorismi, sortohallinnot, luonnonkatastrofit, ihmisen aiheuttamat kriisit ja krooninen köyhyys ovat pääasiallisia muuttoliikettä kolmansissa maissa lietsovia tekijöitä;
18. muistuttaa, että turvapaikanhakijoita ja muuttajia menehtyy edelleen ja he kokevat monia vaaroja yrittäessään päästä EU:n ulkorajojen yli luvattomasti;
19. on huolissaan siitä, että monet jäsenvaltiot ovat tiukentaneet turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikkaansa ja että tietyt jäsenvaltiot eivät noudata kaikilta osin velvoitteitaan näillä aloilla;
20. kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita asettamaan maahanmuuttajia ja turvapaikanhakijoita koskevan yhteisvastuun ja heidän perusoikeuksiensa kunnioittamisen EU:n maahanmuuttopolitiikan ytimeen;
21. kehottaa jäsenvaltioita noudattamaan hyväksytyä unionin yhteistä turvapaikkapakettia sekä muuttoliikettä koskevaa yhteistä lainsäädäntöä ja panemaan ne kaikilta osin täytäntöön erityisesti turvapaikanhakijoiden suojelemiseksi väkivallalta, syrjinnältä ja uudelleen traumatisoitumiselta turvapaikanhakuprosessin aikana ja ottamaan tällöin erityisesti huomioon haavoittuvassa asemassa olevat ryhmät; muistuttaa, että lähes kolmannes turvapaikanhakijoista on lapsia, jotka ovat erityisen haavoittuvia; kehottaa unionia ja jäsenvaltioita tehostamaan toimiaan estääkseen ilman huoltajaa olevien alaikäisten katoamiset;
22. suhtautuu myönteisesti Euroopan unionin perusoikeusviraston ja Euroopan raja- ja merivartiostion (Frontex) yhteistyöhön käsikirjan laatimiseksi lasten kohtelusta unionin maarajoilla;
23. on huolestunut suurista eroista joidenkin jäsenvaltioiden tarjoamien vastaanotto-olosuhteiden tasoissa, kun eräissä jäsenvaltioissa ei varmisteta kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden asianmukaista ja ihmisarvoista kohtelua;
24. tuomitsee jyrkästi ihmiskaupan lisääntymisen ja katsoo, että sen harjoittajat, mukaan lukien viranomaiset ja hallinnon toimijat, olisi saatettava edesvastuuseen ja vietävä oikeuteen; kehottaa jäsenvaltioita lisäämään yhteistyötä ja tehostamaan järjestäytyneen rikollisuuden, kuten salakuljetuksen ja ihmiskaupan, mutta myös hyväksikäytön, pakkotyön, seksuaalisen hyväksikäytön ja kidutuksen vastaisia toimiaan sekä suojelemaan uhreja;
25. muistuttaa, että naisilla ja lapsilla on suurempi riski joutua ihmiskaupan uhreiksi ja ihmiskauppioiden hyväksikäyttämiksi ja seksuaalisen hyväksikäytön uhreiksi;
26. katsoo, että muuttoliikettä varten olisi oltava turvallisia ja laillisia reittejä ja että paras tapa suojella sellaisten ihmisten oikeuksia, jotka eivät voi päästä Eurooppaan laillisesti, on paneutua muuttovirtojen perimmäisiin syihin, löytää kestäviä ratkaisuja konflikteihin ja kehittää yhteistyötä ja kumppanuuksia; katsoo, että näin edistettäisiin alkuperämaiden ja kauttakulkumaiden voimakasta ja vakaata kehittämistä, jotta voidaan kehittää paikallista taloutta ja tarjota uusia paikallisia mahdollisuuksia sekä investoida turvapaikkajärjestelmien kehittämiseen kauttakulkumaissa, jotka noudattavat täysimääräisesti asiaa koskevaa kansainvälistä oikeutta ja kunnioittavat perusoikeuksia;

27. kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita vahvistamaan laillisia reittejä paikolaisille ja ennen kaikkea lisäämään haavoittuvimmassa asemassa oleville pakolaisille tarjottavien uudelleensijoittamispaikkojen määrää;
28. muistuttaa, että palauttamispolitiikassa olisi kunnioitettava täysimääräisesti muuttajien perusoikeuksia, myös oikeutta olla tulematta palautetuksi; katsoo, että palautettavien ihmisten ihmisarvon suojelemiseen olisi kiinnitettävä riittävästi huomiota, ja pyytää tässä yhteydessä, että vapaaehtoista paluuta ja lähtöyhteiskuntiin uudelleenkotoutumisen tukemista tehostetaan;
29. painottaa, että EU:n olisi edistettävä vastaanotto- ja kotouttamispolitiikkaa kaikissa jäsenvaltioissaan; pitää mahdottomana hyväksyä tiettyjen jäsenvaltioiden näkemystä, jonka mukaan muuttoliikeilmiö ei koske niitä; korostaa, että kaikessa muuttoliike- ja kotouttamispolitiikassa olisi aina varmistettava yhdenvertaisen kohtelun ja syrjimättömyyden periaatteet; pitää eurooppalaisen kotouttamisverkoston käynnistämistä myönteisenä ja suosittaa, että kotouttamisen saralla lisätään jäsenvaltioiden parhaiden käytänteiden vaihtamista;
30. muistuttaa, että on tärkeää antaa niin maahanmuuttajalapsille kuin -aikuisille opetusta, jota he tarvitsevat voidakseen kotoutua vastaanottavaan yhteiskuntaan; toteaa, että maahanmuuttajilla on erityistarpeita, etenkin kielten oppimisen suhteen; korostaa, että jokaisessa jäsenvaltiossa on käynnistettävä toimenpiteitä, jotta maahanmuuttajille voidaan taata terveydenhuoltoa, hyvät elinolot ja mahdollisuus perheenyhdistämiseen;
31. korostaa, että on varmistettava opetusresurssit, joilla kantaväestöä perehdytetään kulttuurienväliseen vuoropuheluun;
32. pitää erittäin tärkeänä sitä, että jokaisessa jäsenvaltiossa otetaan käyttöön ensisijaisia toimia, joilla kaikille maahanmuuttajalapsille tarjotaan asianmukaiset ja ihmisarvoiset vastaanotto-olosuhteet, kielikursseja, perustiedot kulttuurienvälisestä vuoropuhelusta sekä yleissivistävää ja ammatillista koulutusta;
33. kehottaa jäsenvaltioita vahvistamaan lastensuojelupalvelujaan, myös turvapaikanhakija-, pakolais- ja maahanmuuttajalasten osalta; vetoaa komissioon, jotta se esittäisi johdonmukaista huoltajuusjärjestelmää suojellakseen ilman huoltajaa olevien alaikäisten etua; edellyttää erityisten menettelyjen suunnittelemista ja käynnistämistä, jotta voidaan varmistaa kaikkien lasten suojeleminen lapsen oikeuksia koskevan YK:n yleissopimuksen mukaisesti;
34. pitää välttämättömänä, että henkilöt, joiden uskonnolliset taustat ovat moninaisia, kotoutetaan Eurooppaan mahdollisimman hyvin, mukaan lukien ne, jotka ovat oleskelleet Euroopan unionissa jo pitkään;
35. painottaa, että haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden väkivaltaisiin äärijärjestöihin liittymistä voitaisiin estää kehittämällä sosiaalista osallisuutta, koulutusstrategioita ja näihin liittyvää toimintapolitiikkaa syrjinnän ja syrjäytymisen vastapainoksi;
36. suosittelee, että turvallisuuslähestymistapoja kaikenlaisen radikalisoitumisen ja terrorismin torjumiseksi Euroopassa täydennetään etenkin oikeudellisella alalla pitkän aikavälin poliittisilla toimilla, jotta voidaan ehkäistä radikalisoituminen ja väkivaltaisten äärijärjestöjen harjoittama unionin kansalaisten värväys;

37. on huolissaan vihanilmausten, vihapuheen ja valeutisten yleistymisestä hälyttävällä nopeudella; tuomitsee rasmin, muukalaisvihan, uskontoon liittyvän suvaitsemattomuuden tai henkilön vammaisuuteen, seksuaaliseen suuntautumiseen tai sukupuoli-identiteettiin liittyvien ennakkoluulojen aiheuttamat vihapuhe- ja viharikostapaukset, joita ilmenee unionissa päivittäin; korostaa, että salliva suhtautuminen vihapuheen ja valeutisten levittämiseen lietsoo populismia ja ääriliikettä; katsoo, että tämä kielteinen suuntaus on pysäytettävissä ainoastaan järjestelmällisillä siviili- tai rikosoikeudellisilla toimenpiteillä;
38. painottaa, että väärän tiedon tarkoituksellinen levittäminen EU:ssa asuvista ihmisryhmistä, oikeusvaltioperiaatteesta ja perusoikeuksista on merkittävä uhka EU:n demokraattisille arvoille ja yhtenäisyydelle;
39. muistuttaa, että sosiaalinen media ja monien media-alustojen takaama nimettömyys mahdollistavat kaikenlaisen vihan ilmaisemisen, myös äärioikeistolaisille ja äärijihadisteille, ja että internet ei voi olla laittomuuden tyyssija;
40. muistuttaa, että sananvapaus, tiedonvapaus ja tiedonvälineiden vapaus ovat keskeisessä asemassa demokratian ja oikeusvaltioperiaatteen turvaamisessa; tuomitsee voimakkaasti toimittajiin ja tiedotusvälineisiin kohdistuvan väkivallan, painostuksen tai uhkailun myös silloin, kun kyse on perusoikeuksien loukkauksiin liittyvien tietojen paljastamisesta;
41. tuomitsee viranomaisten ja poliittisten puolueiden tai johtajien sponsoroiman tai kannattaman vihapuheen yleistymisen, josta on kerrottu sosiaalisessa mediassa;
42. muistuttaa, että näiden ilmiöiden torjunta edellyttää opetusta ja yleistä tietoisuutta niistä; kehottaa jäsenvaltioita käynnistämään kouluissa tiedotusohjelmia ja kehottaa komissiota tukemaan jäsenvaltioiden toimia tällä alalla, erityisesti laatimalla suuntaviivoja toimien kehittämistä varten;
43. katsoo, että olisi parannettava järjestelmällisesti jäsenvaltioiden poliisi- ja oikeusviranomaisten tietoisuutta viharikoksista ja että viharikosten uhreille olisi annettava neuvontaa ja heitä olisi kannustettava ilmoittamaan tällaisista tapauksista; kehottaa antamaan EU:n poliisiviranomaisille unionin laajuista koulutusta, jotta ne kykenevät torjumaan tehokkaasti viharikoksia ja vihapuhetta; korostaa, että koulutuksen antamisen olisi kuuluttava Euroopan unionin lainvalvontakoulutusvirastolle (CEPOL) ja koulutuksen olisi perustuttava kansallisiin parhaisiin käytäntöihin ja Euroopan perusoikeusviraston toimiin;
44. pitää myönteisenä, että komissio on perustanut rasmin, muukalaisvihan ja muiden suvaitsemattomuuden muotojen torjumista käsittelevän korkean tason työryhmän
45. kehottaa komission perustamaa korkean tason työryhmää tarkastelemaan erityisesti viharikoksen ja vihapuheen määritelmien yhdenmukaistamista koko Euroopassa; katsoo, että työryhmän olisi myös tarkasteltava poliitikkojen vihapuhetta ja kehotuksia väkivaltaan;
46. kehottaa pysäyttämään tämän ilmiön parantamalla toimivaltaisten oikeusviranomaisten harjoittamaa valvontaa, tutkintaa ja syytötoimintaa, kun lausunnot ja sanavalinnat eivät ole unionin oikeuden mukaisia, samalla kun suojellaan sananvapautta ja oikeutta yksityisyyteen yhteistyössä kansalaisyhteiskunnan ja tietotekniikkayrityksien kanssa;

47. kehottaa komissiota ehdottamaan tässä yhteydessä, että neuvoston puitepäätös rasismin ja muukalaisvihan tiettyjen muotojen ja ilmentymien torjumisesta rikosoikeudellisin keinoin laaditaan uudelleen niin, että se kattaa muut ennakkoluuloihin perustuvien rikosten muodot;

Syrjintä

48. tuomitsee kaikenlaisen syrjinnän riippumatta siitä, mihin se perustuu, kuten ennakkoluulot, jotka kohdistuvat sukupuoleen, rotuun, ihonväriin, etniseen tai yhteiskunnalliseen alkuperään, geneettisiin ominaisuuksiin, kieleen, uskontoon tai vakaumukseen, poliittiseen tai muuhun mielipiteeseen, kansalliseen vähemmistöön kuulumiseen, omaisuuteen, syntyperään, vammaisuuteen, ikään tai seksuaaliseen suuntautumiseen, kuten perusoikeuskirjan 21 artiklassa todetaan, sekä muut suvaitsemattomuuden ja muukalaisvihan ilmentymät ja palauttaa mieliin SEU 2 artiklan;
49. katsoo, että sekularismi, joka ilmenee kirkon ja valtion välisenä ehdottomana erona, ja valtion puolueettomuus ovat olennaisia tekijöitä, joilla suojellaan uskonnon tai vakaumuksen vapautta, taataan kaikkien uskontojen ja vakaumusten yhtäläinen kohtelu ja torjutaan uskontoon tai vakaumukseen perustuvaa syrjintää;
50. toteaa, että vuonna 2008 ehdotettua yhdenvertaista kohtelua koskevaa direktiiviä ei ole vielä hyväksytty neuvostossa; kehottaa uudelleen neuvostoa hyväksymään tätä ehdotusta koskevan kannan mahdollisimman pian;
51. muistuttaa jäsenvaltioiden veloitteesta panna kokonaisuudessaan täytäntöön Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/38/EY Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella;
52. muistuttaa, että ihmisoikeudet ovat yleismaailmallisia ja että yhdenkään vähemmistön ei pitäisi kokea syrjintää; painottaa, että vähemmistöjen oikeudet ovat erottamaton osa oikeusvaltioperiaatetta; toteaa, että vähemmistöjen oikeuksien rikkomisen riski on suurempi silloin, kun oikeusvaltioperiaatetta ei noudateta;
53. suhtautuu tuomitsevasti syrjintään, erotteluun, vihapuheeseen, viharikoksiin ja sosiaaliseen syrjäytymiseen, joita romanit kokevat; suhtautuu tuomitsevasti romanien jatkuvaan syrjintään, joka liittyy asumiseen, terveydenhuoltoon, koulutukseen ja työmarkkinoille pääsyyn; muistuttaa, että kaikkien EU:n kansalaisten täytyy saada apua ja suojelua yhtä lailla etnisestä alkuperästä riippumatta;
54. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita keräämään luotettavaa ja vertailukelpoista tietoa vähemmistöjen edustajia kuullen voidakseen mitata eriarvoisuutta ja syrjintää;
55. kehottaa jäsenvaltioita vaihtamaan parhaita käytäntöjä ja soveltamaan hyviksi havaittuja ja testattuja ratkaisuja paneuduttaessa vähemmistöjen ongelmien ratkomiseen koko unionissa;
56. painottaa, että on tärkeää toteuttaa tasa-arvopolitiikkaa, jotta kaikki etniset, kulttuuriset ja uskonnolliset vähemmistöt voivat kiistämättä käyttää perusoikeuksiaan;
57. kannustaa jäsenvaltioita, jotka eivät vielä ole ratifioineet kansallisten vähemmistöjen suojelua koskevaa puiteyleissopimusta ja alueellisia kieliä tai vähemmistökieliä

koskevaa eurooppalaista peruskirjaa, tekemään niin; muistuttaa myös tarpeesta panna täytäntöön Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön (Etyj) puitteissa kehitetyt periaatteet;

58. kehottaa jäsenvaltioita tarkastelemaan perusteellisesti vähemmistöjen oikeuksia, varmistamaan oikeuden käyttöä vähemmistökieltä ja suojelemaan kielellistä monimuotoisuutta unionissa; kehottaa komissiota lujittamaan suunnitelmaansa edistää alueellisten kielten opetusta ja käyttöä mahdollisena keinona puuttua kieleen perustuvaan syrjintään EU:ssa;
59. kannustaa sisällyttämään koulujen opetusohjelmiin suvaitsevaisuuden arvoja koskevaa opetusta, jotta lapset saavat välineitä kaikenlaisen syrjinnän havaitsemiseen, riippumatta siitä, onko se luonteeltaan islamilaisvastaista, juutalaisvastaista, afrikkalaisvastaista, romanivastaista, hlbt-i-vastaista tai johonkin muuhun vähemmistöön kohdistuvaa;
60. kehottaa komissiota levittämään tietoa jäsenvaltioiden parhaista käytännöistä sukupuoliin liittyvien stereotyyppien käsittelemiseksi kouluissa;
61. pitää valitettavana, että hlbt-i-henkilöt kokevat kiusaamista ja häirintää ja että he kärsivät syrjinnästä eri elämänalueilla;
62. tuomitsee kaiken hlbt-i-henkilöihin kohdistuvan syrjinnän; kannustaa jäsenvaltioita antamaan lainsäädäntöä ja hyväksymään politiikkatoimia, joilla torjutaan homofobiaa ja transfobiaa;
63. kannustaa komissiota esittämään kunnianhimoisen jäsenvaltioiden toimivaltaa kunnioittavan ohjelman, joka takaa yhdenvertaiset oikeudet ja mahdollisuudet kaikille kansalaisille, ja valvomaan hlbt-i-henkilöiden oikeuksien kannalta merkityksellisen EU:n lainsäädännön asianmukaista saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sen täytäntöönpanoa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tekemään tiivistä yhteistyötä hlbt-i-henkilöiden oikeuksien puolesta työtä tekevien kansalaisjärjestöjen kanssa;
64. kehottaa jäsenvaltioita, joiden lainsäädännössä tunnustetaan rekisteröity parisuhde ja/tai avioliitto samaa sukupuolta olevien välillä, tunnustamaan muiden jäsenvaltioiden asianomaiset säännökset, joilla on sama vaikutus; muistuttaa jäsenvaltioiden veloitteesta panna kokonaisuudessaan täytäntöön direktiivi 2004/38/EY, mukaan lukien samaa sukupuolta olevat parit ja heidän lapsensa; suhtautuu myönteisesti siihen, että entistä useammassa jäsenvaltiossa on otettu käyttöön ja/tai mukautettu avioliittoa, rekisteröityjä parisuhteita ja avioliittoa koskevia säännöksiä, joilla torjutaan seksuaaliseen suuntautumiseen perustuvaa syrjintää, jota samaa sukupuolta olevat parit ja heidän lapsensa joutuvat kokemaan, ja kehottaa muita jäsenvaltioita ottamaan käyttöön samanlaisia säännöksiä; kehottaa komissiota esittämään ehdotuksen väestörekisteriasiakirjojen vaikutusten vastavuoroisesta tunnustamisesta EU:ssa, mukaan lukien oikeudellinen sukupuolen vahvistaminen, avioliitot ja rekisteröidyt parisuhteet, jotta oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen käyttävien kansalaisten tiellä olevia syrjiviä oikeudellisia ja hallinnollisia esteitä voidaan vähentää;
65. suhtautuu myönteisesti aloitteisiin, joilla kielletään hlbt-i-henkilöiden muutoshoidot sekä transidentiteetin patologisointi, ja kehottaa painokkaasti kaikkia jäsenvaltioita hyväksymään samankaltaisia toimia, joilla kunnioitetaan ja ylläpidetään oikeutta sukupuoli-identiteettiin ja sukupuolen ilmaisuun;

66. pitää valitettavana, että transihmisiä pidetään edelleen mielisairaina useimmissa jäsenvaltioissa, ja kehottaa näitä maita tarkistamaan kansallisia mielenterveysalan tautiluetteloitaan ja kehittämään vailla leimaa olevia vaihtoehtoisia malleja, joilla varmistetaan, että kaikille transihmisille on saatavana lääketieteellisesti välttämätöntä hoitoa; pitää valitettavana, että useat jäsenvaltiot asettavat edelleen transsukupuolisille ihmisille vaatimuksia, kuten lääketieteellisiä toimenpiteitä vaihdetun sukupuolen tunnustamiseksi (muun muassa passeissa ja virallisissa henkilöllisyystodistuksissa) ja pakkosterilisaatiota edellytyksenä sukupuolen korjaamiselle; huomauttaa, että tällaiset vaatimukset loukkaavat selkeästi ihmisoikeuksia; kehottaa komissiota antamaan jäsenvaltioille ohjeita sukupuolen oikeudellisen tunnustamisen parhaista malleista Euroopassa; kehottaa jäsenvaltioita tunnustamaan sukupuolen vaihdoksen ja tarjoamaan mahdollisuuden nopeisiin, helposti saavutettaviin ja avoimiin oikeudellisen sukupuolen vahvistamismenettelyihin ilman lääketieteellisiä vaatimuksia, kuten leikkauksia tai sterilisaatiota tai psykiatrin hyväksyntää;
67. pitää myönteisenä komission aloitetta, jolla pyritään transsukupuolisen identiteetin tautiluokituksen poistamiseen, kun WHO:n kansainvälistä tautiluokitusta tarkastellaan uudelleen; kehottaa komissiota tehostamaan toimia, joilla estetään se, että lapsuusajan sukupuolen moninaisuus määritetään uudeksi kansainväliseksi tautiluokaksi;
68. kehottaa komissiota keräämään tietoa intersukupuolisten kaikilla elämänaloilla kokemista ihmisoikeuksien loukkauksista ja antamaan jäsenvaltioille ohjeita parhaista käytännöistä intersukupuolisten perusoikeuksien suojelemiseksi; pitää valitettavana, että intersukupuolisten lasten ”normaaliksi muuttava” leikkaus on edelleen käytössä EU:n jäsenvaltioissa huolimatta siitä, että se ei ole lääketieteellisesti tarpeellinen ja vaikka lapsille suoritettut lääketieteelliset toimenpiteet voivat aiheuttaa pitkäkestoisia henkisiä traumoja;
69. kehottaa jäsenvaltioita panemaan kaikilta osin täytäntöön rikoksen uhrien oikeuksia koskevan direktiivin¹ sekä määrittämään ja korjaamaan niiden uhriensuojelujärjestelmien puutteet kiinnittäen erityistä huomiota haavoittuvassa asemassa oleviin ryhmiin, kuten lapsiin, vähemmistöryhmiin ja viharikosten uhreihin, ja näiden oikeuksiin;
70. kehottaa kiireellisenä asiana EU:ta ja sen jäsenvaltioita torjumaan kaikkea naisiin kohdistuvaa väkivaltaa ja syrjintää ja asettamaan vastuulliset syytteeseen; pyytää jäsenvaltioita ryhtymään erityisen tehokkaasti toimiin perheväkivaltaa ja kaikenlaista seksuaalista hyväksikäyttöä vastaan varsinkin pakolaisten, maahanmuuttajien lasten sekä lapsi- ja pakkoavioliittojen kohdalla;
71. kehottaa jäsenvaltioita vaihtamaan parhaita käytäntöjä sekä antamaan poliisille ja oikeuslaitoksen henkilöstölle säännöllistä koulutusta naisiin kohdistuvan väkivallan uusista muodoista;
72. suhtautuu myönteisesti siihen, että kaikki jäsenvaltiot ovat allekirjoittaneet Istanbulin yleissopimuksen ja että Euroopan unioni on allekirjoittanut sen; kehottaa jäsenvaltioita, jotka eivät vielä ole ratifioineet kyseistä yleissopimusta, tekemään niin;

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/29/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, rikoksen uhrien oikeuksia, tukea ja suojelua koskevista vähimmäisvaatimuksista sekä neuvoston puitepäätöksen 2001/220/YOS korvaamisesta.

73. vaatii jäsenvaltioita tehostamaan toimiaan seksuaalisen häirinnän ja seksuaalisen väkivallan torjumiseksi;
74. muistuttaa, että vanhuusiän köyhyys on erityisen huolestuttavaa naisten kohdalla, kun otetaan huomioon jatkuva sukupuolten välinen palkkaero, joka johtaa myös sukupuolten eläke-eroon;
75. kehottaa jäsenvaltioita laatimaan asianmukaiset toimintapolitiikat, joiden avulla tuetaan iäkkäitä naisia ja poistetaan vastaavasti sukupuolten välisten erojen rakenteelliset syyt;
76. painottaa tarvetta lopettaa vammaisten henkilöiden syrjintä ja taata heille yhtäläiset yhteiskunnalliset ja poliittiset oikeudet, äänestysoikeus mukaan luettuna, kuten vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevassa Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksessa todetaan;
77. ottaa huomioon, että naisten seksuaali- ja lisääntymisterveys liittyy moniin ihmisoikeuksiin, joita ovat oikeus elämään, oikeus olla vapaa kidutuksesta, oikeus terveyteen, oikeus yksityisyyteen, oikeus koulutukseen ja syrjintäkielto; korostaa tässä suhteessa, että vammaisilla henkilöillä on oikeus nauttia perusoikeuksistaan yhdenvertaisesti muiden kanssa;
78. kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita ottamaan huomioon ehkäisevän terveydenhoidon saamista koskevan perusoikeuden; korostaa, että unionilla on oltava rooli tätä asiaa koskevan tietämyksen lisäämisessä ja parhaiden käytäntöjen edistämässä, myös EU:n terveysstrategian puitteissa, ja että samalla on kunnioitettava jäsenvaltioiden toimivaltaa ja otettava huomioon, että terveys on ihmisen perusihmisoikeus, joka on olennaisen tärkeä muiden ihmisoikeuksien toteutumiseksi; palauttaa tässä yhteydessä mieliin, että EU:n sisäisten ja ulkoisten ihmisoikeustoimien yhtenäisyys ja johdonmukaisuus ovat hyvin tärkeitä;
79. korostaa, että kaikki valikoimattoman joukkoseurannan järjestelmät merkitsevät vakavaa puuttumista kansalaisten perusoikeuksiin; korostaa, että tiedusteluelinten valvontavalmiuksia koskevien lainsäädäntöehdotusten olisi aina oltava perusoikeuskirjan sekä tarpeellisuus-, suhteellisuus- ja laillisuusperiaatteiden mukaisia;
80. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan tiedotusta kadonneita lapsia koskevasta vihjepuhelinnumerosta (116 000) ja lasten neuvontapuhelimista (116 ja 111) suuren yleisön ja kansallisten lastensuojelujärjestelmien sidosryhmien keskuudessa; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että kansalaiset voivat käyttää asianmukaisia ja lapsiystävällisiä palveluja ympärivuorokautisesti kaikkialla EU:ssa; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota osoittamaan tätä varten tarvittaessa riittävästi varoja;
81. kehottaa EU:n toimielimiä ja jäsenvaltioita toimimaan kiireellisesti yhdessä verkossa tapahtuvien lasten oikeuksien rikkomuksien torjumiseksi; kehottaa uudelleen jäsenvaltioita, jotka eivät ole vielä niin tehneet, saattamaan lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja seksuaalisen riiston sekä lapsipornografian torjumisesta annetun direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöä ja panemaan sen tosiasiallisesti täytäntöön¹; kehottaa jäsenvaltioita parantamaan lainvalvontaviranomaisten oikeudellisia ja teknisiä

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/93/EU, annettu 13. joulukuuta 2011, lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja seksuaalisen riiston sekä lapsipornografian torjumisesta ja neuvoston puitepäätöksen 2004/68/YOS korvaamisesta (EUVL L 335, 17.12.2011, s. 1).

valmiuksia ja rahoitusresursseja yhteistyön lisäämiseksi muun muassa Europolin kanssa, jotta tätä ilmiötä voidaan torjua; painottaa lasten parissa työtä tekevien ammattilaisten roolia, kun on tarpeen löytää merkkejä lapsiin kohdistuvasta ruumiillisesta ja henkisestä väkivallasta, mukaan luettuna verkkokiusaaminen; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että näitä ammattilaisia valistetaan tästä asiasta ja että he saavat asianmukaista koulutusta;

82. panee merkille tietyissä jäsenvaltioissa ilmenevät uhrien oikeuksia koskevat myönteiset suuntaukset; toteaa kuitenkin, että rikosten uhreille tarjottavissa yleisissä palveluissa on edelleen puutteita;
83. pitää EU:n sähköisen hallinnon toimintasuunnitelmaa 2016–2020 ja Euroopan sähköisen oikeuden monivuotista toimintaohjelmaa 2014–2018 myönteisinä;
84. kannustaa komissiota nimittämään afrofobiaa ja romanivastaisuutta käsittelevät koordinaattorit vastaamaan EU:n toimielinten ja virastojen, jäsenvaltioiden ja kansainvälisten toimijoiden välisen koordinoinnin ja johdonmukaisuuden parantamisesta sekä kehittämään nykyistä ja uutta EU:n politiikkaa afrofan ja romanivastaisuuden torjumiseksi; toteaa, että romanivastaisuutta käsittelevän EU:n koordinaattorin tehtävänä olisi oltava vahvistaa ja täydentää syrjimättömyydestä ja romaniasioiden koordinoinnista vastaavan komission yksikön toimintaa vahvistamalla työryhmää, osoittamalla sille riittävästi varoja ja palkkaamalla lisää henkilöstöä, jotta taataan romanivastaisuuden torjunnan edellyttämien valmiuksien riittävyys, lisätään tietoisuutta romanien joukkotuhosta ja edistetään sen muistamista; suosittaa tämän vuoksi yhteisön kehyksen hyväksymistä kansallisten afrofan, juutalaisvastaisuuden ja islaminvastaisuuden torjuntastrategioiden laatimista varten;
85. suhtautuu tuomitsevasti jäsenvaltioiden hallitusten toteuttamiin toimiin kansalaisyhteiskunnan ja -järjestöjen horjuttamiseksi ja mustamaalaamiseksi; kehottaa painokkaasti jäsenvaltioita tukemaan kansalaisjärjestöjä, koska ne tekevät usein tärkeää työtä ja täydentävät valtion tarjoamia sosiaalipalveluja tai jopa tuottavat palveluja, joita valtiot eivät tarjoa;
86. ehdottaa, että nimitetään yhteiskunnallisesta toimintaympäristöstä ja demokratiasta vastaava EU:n koordinaattori, jonka tehtävänä on koordinoita EU:n ja jäsenvaltioiden toimintaa tällä alalla sekä hoitaa valvontatehtävää ja toimia kansalaisjärjestöjen yhteyshenkilönä tapauksissa, jotka koskevat syrjintään liittyviä välikohtauksia, jotka rajoittavat niiden työtä;
87. kehottaa komissiota laatimaan suuntaviivoja, jotka koskevat osallistumista kansalaisyhteiskuntaan, ja kehittämään yhteiskunnallisen toimintaympäristön indikaattoreita;

o

o o

88. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.